

nesl z halloweenské párty, a sushi hůlky nahradil pastelkami. Jednoduché, ale velmi účinné, vidíte?

Paní Libečková nakoukla pootevřenými dveřmi, ale televize byla najednou vypnutá a hlasy zmlkly. Winston měl totiž velmi dobré periferní vidění, asi jako David Beckham, když ještě válel v dresu Manchesteru United, Winstonova oblíbeného fotbalového klubu, jehož znak si chtěl v osmnácti nechat vytetovat na levou přední, aby byl co nejbliž jeho psímu srdečnímu svalu.

Winstonův život nejméně ovlivnily a pořád ovlivňovaly hlavně dvě věci. Seriály *Komisař Rex* a *Maxipes Fík*.

Byla tady ještě třetí věc. Tu se ale snažil Winston ze všech sil vytěsnit ze své malé kulaté hlavy. Žaludek měl citlivější než analogová páčka ovladače PlayStation, a tak mu pouhá zmínka o TĚ věci způsobovala nevolnost. Nedejbože, když někde náhodou zaslechl TU znělku: „Tlapková patrola, správný směr vždy mají, Tlapková patrola řešení vždy znajííí... už žádný pláč, žádný vztek, patrola má na vše lék...“

„To sajisté. Jenže na mou nefolnost by nestačil ani chektolitr těchto sásrašných šaludešních kapišek s výtašek ze pelyňek.“ Winston si utřel tlamičku pacičkou a schoval kapky do své LPZ (ledvinky poslední záchrany), kterou nosil pro jistotu všude s sebou.

Winston, jako francouzský buldoček z Anglie, měl francouzský přízvuk, kterého se nezbavil, ani kdyby se modlil ke všem psím bohům. Nepomohla ani psí logopedie v pořadu *Chcete mě*, kterou si po nocích pouštěl. *Tlapková patrola*. Jen při vyslovení těchto dvou slov se mu zjezily i chuťové pohárky na jeho plandavém jazyku. V tu chvíli měl pocit, že jeho život by nezachránili ani v *Ordinaci v růžové zahradě*. Byla to podle něj zábava tak akorát pro čivavy. Urážka všech psů. Úpadek televizní zábavy. Raději dál od Tlap... pššššt... Winstonovi dochází kapičky.

ŘÍDA ŘADÍ